

stille modeller for en vedvarende udlægning af tilkendelseskompetencen m.v. for sager vedrørende mellemste og højeste førtidspension, invaliditetsydelse, bistands- og plejetillæg samt støtte efter bistandslovens §§ 43 og 58 til selvstændig virksomhed eller motorkøretøj.

I udvalgets overvejelser om modeller skal også indgå spørgsmålet om fremme af den beskæftigelsesmæssige indsats for de pågældende persongrupper, jf. baggrunden for lovforslaget. Udvalget skal bl.a. også overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at udskille mellemste og højeste førtidspension fra de øvrige typer af førtidspension, om tilkendelsesreglerne kan forenkles, om ansøgerne i større grad kan inddrages i beslutningsprocessen, samt om og i givet fald hvorledes sagsbehandlingstiden kan nedbringes.

Udvalget skal færdiggøre sit arbejde senest den 1. december 1991 med henblik på fremsættelse af lovforslag i det næste folketingsår, 1991-92, til ikrafttræden den 1. januar 1993.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ændringen af pensionsudbetalingen for nye højeste og mellemste førtidspensioner fra afgørelsestidspunktet til ansøgningstidspunktet vil medføre kommunale merudgifter til førtids-

pension på skønsmæssigt ca. 190 mio. kr. i 1992. I årene 1993 til 1995 skønnes de kommunale merudgifter til ca. 320 mio. kr., ca. 340 mio. kr. og ca. 360 mio. kr. Kommunerne vil blive kompenseret for udgiften via bloktilskudet.

Ændringen af pensionsudbetalingstidspunktet for højeste og mellemste førtidspensionister vil medføre en merudgift for staten på netto ca. 300 mio. kr., således at den samlede nettobesparelse for staten bliver ca. 200 mio. kr. årligt.

Der forventes som følge af ændringsforslagene administrative besparelser for den offentlige sektor som helhed på ca. 28,4 mio. kr. årligt, når omlægningen er fuldbåret. Der skønnes en besparelse i personaleantallet svarende til ca. 76 årsværk som følge af omlægningen. Lønudgifter til sekretariatspersonalet samt udgifter til vederlag til medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævn og ankenævn forventes reduceret med i alt ca. 22,5 mio. kr. årligt.

I 1992 må der påregnes merudgifter for den offentlige sektor som helhed på i alt ca. 30,3 mio. kr. bl.a. som følge af engangsudgifter i forbindelse med etableringen af de nye nævn i statsamtterne og i Socialministeriets regi.

De økonomiske konsekvenser på det administrative område fremgår af nedenstående tabeller:

Tabel 1: Personalemæssige konsekvenser

Årsværk	1992	1993 og fremover
Amtsankenævn	÷ 179,5	÷ 179,5
Revaliderings- og pensionsnævn i amtskommuner og Kbh. og Frb.	÷ 307,0	÷ 307,0
Revaliderings- og pensionsnævn i statsamtterne	248,0	209,0
Revaliderings- og pensionsnævnet for Kbh. og Frb.	31,1	23,4
De sociale ankenævn i statsamtterne	179,5	179,5
Det sociale ankenævn for Kbh. og Frb. Kommuner	24,0	24,0
Ankestyrelsen	0,0	÷ 25,7
Netto	÷ 3,9	÷ 76,3
Amtskommunerne	÷ 486,5	÷ 486,5
Staten	482,6	410,2

Tabel 2: Lønudgifter

Mio. kr. 1991-PL	1992	1993 og fremover
Amtsankenævn	÷ 45,4	÷ 45,4